

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. ve věci

žalobkyně: **Business Advisor, a.s.**
sídlem Hradní 27/37, 710 00 Ostrava - Slezská Ostrava
zastoupená advokátem JUDr. Alfrédem Šrámkem
sídlem Českobratrská 1403/2, 702 00 Ostrava

proti

žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 7. 2020, č. j. 26361/20/5100-41453-711400,
ve věci zajišťovacích příkazů,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou doručenu Krajskému soudu v Ostravě dne 14. 9. 2020 domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 7. 2020 č. j. 26361/20/5100-41453-711400 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeny zajišťovací příkazy Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj (dále jen „správce daně“) ze dne 1. 4. 2020, zajišťující úhradu dosud nesplatné daně z přidané hodnoty za období červen, srpen, říjen a listopad 2011, celkem ve výši 1 200 000,- Kč. Současně navrhla zrušení i těchto zajišťovacích příkazů.
2. Svou žalobu žalobkyně odůvodnila tím, že u ní byla dne 30. 6. 2014 zahájena daňová kontrola na daň z přidané hodnoty za zdaňovací období červen až prosinec 2011, leden až prosinec 2012, leden až prosinec 2013 a první čtvrtletí roku 2014, která vyústila ve vydání dodatečných platebních výměrů. K odvolání žalobkyně žalovaný některé dodatečné platební výměry změnil, ve zbytku odvolání žalobkyně zamítl. Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 19. 12. 2019 č. j. 22 Af 31/2018 – 97 zrušil rozhodnutí žalovaného o těchto odvoláních žalobkyně a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Zajišťovací příkazy byly vydány k zajištění daně stanovené předmětnými dodatečnými platebními výměry, o kterých dosud běží odvolací řízení.
3. Žalobkyně namítla, že za situace, kdy je zpochybněna samotná podstata závěrů daňové kontroly, je nutné se zabývat splněním zákonné podmínky pro možné vydání zajišťovacího příkazu, a to, že daň bude daňovému subjektu pravomocně stanovena, protože účelem zajištění daně je postižení majetku pro možné budoucí vymožení daně. Žalobkyně se zcela ztotožnila se závěry Krajského soudu v Ostravě o neprokázané chybějící dani a daňového podvodu, s tím, že za této situace neobstojí ani důvody pro vydání zajišťovacího příkazu.
4. Dále žalobkyně namítla, že nebylo prokázáno ani budoucí ohrožení výběru daně. Žalobkyně poukázala na to, že vždy plnila své povinnosti vůči správci daně, nikdy neměla žádné nedoplatky a k utlumení hospodářské činnosti došlo též pro nezákonné vymáhání daně.
5. Žalovaný s žalobou nesouhlasil a navrhl její zamítnutí. Zajišťovacími příkazy byla zajištěna úhrada daně, u níž dosud neuplynul den její splatnosti, a nikoli daň, která dosud nebyla stanovena. Podmínky pro zajištění daně jsou přitom podle § 167 odst. 1 z. č. 280/2009 Sb., daňového řádu (dále jen „daňový řád“) zásadně odlišné u daně dosud nestanovené a daně nesplatné. U dosud nestanovené daně musí správce daně kromě samotné obavy o budoucí dobytost daně osvědčit také přiměřenou pravděpodobnost, že daň bude daňovému subjektu v určité výši také stanovena. Právě k nedostatku osvědčení této podmínky směřuje v podstatě veškerá žalobní argumentace žalobkyně v této věci, a to včetně odkazovaných rozsudků Nejvyššího správního soudu. Pokud je však předmětem zajištění prostřednictvím zajišťovacích příkazů daň již stanovena, byť nepravomocně, avšak dosud nesplatná, zkoumání přiměřené pravděpodobnosti jejího budoucího stanovení již pojmově nepřichází v úvahu. K tomu žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 8. 2020 č. j. 6 Afs 125/2020 – 38. Uvedený závěr podle žalovaného obstojí i za situace, kdy bylo zrušeno odvolání proti dodatečným platebním výměrům zajištěnou daň stanovující. Není totiž dosud stále postaveno najisto, že dodatečné platební výměry vůbec neměly být vydány, nebo že by v daňovém řízení nebylo možno pokračovat.

6. Žalovaný souhlasil s názorem žalobkyně, že zajišťovací příkaz je prostředkem *ultima ratio*. V posuzované věci však podmínky pro využití zajišťovacích příkazů i tak byly naplněny, neboť žalobkyně nevlastní žádný majetek, nevyvíjí žádnou ekonomickou činnost, vykazuje vysokou míru zadlužení a v průběhu správcem daně provedené daňové exekuce se vymáhaný nedoplatek již jednou ukázal být nedobytným. Tato situace vede k obavě z budoucí nedobytnosti dosud nesplatné daně, kterou žalobkyně v odvolání proti zajišťovacím příkazům věcně nerozporovala a nečiní tak ani v žalobě. Proto žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.
7. Krajský soud poté, co zjistil, že žaloba byla podána včas ve lhůtě dvou měsíců po doručení písemného vyhotovení napadeného rozhodnutí žalobkyni, tedy v souladu s ustanovením § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 s. ř. s. v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná; ve věci rozhodl bez jednání v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť s tímto postupem oba účastníci souhlasili
8. Z daňového spisu zjistil krajský soud následující. Dne 1. 4. 2020 vydal správce daně zajišťovací příkazy, kterými byla zajištěna úhrada dosud nesplatné daně z přidané hodnoty za zdaňovací období červen, srpen, říjen a listopad 2021 v celkové výši 1 200 000 Kč. Zajištěná daň byla vyměřena dodatečnými platebními výměry z 29. 5. 2017 z důvodu zasažení transakcí týkajících se plnění od dodavatele Propag STORM, a. s., ze kterých žalobkyně uplatnila nárok na odpočet, podvodem na DPH. O odvolání žalobkyně proti těmto dodatečným platebním výměrům rozhodl žalovaný dne 19. 6. 2018. Jeho rozhodnutí krajský soud rozsudkem č. j. 22 Af 31/2018-97 ze dne 19. 12. 2019 zrušil, neboť žalovaný, resp. správce daně, nedostatečně popsal chybějící daň v detekovaných daňových řetězcích, čímž neprokázal daňový podvod.
9. Proti zajišťovacím platebním příkazům podala žalobkyně odvolání, o kterém žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím.
10. Žalobkyně ve stěžejní části své žalobní argumentace namítá, že v daném případě s ohledem na závěry krajského soudu v citovaném rozsudku 22 Af 31/2018 chybí základní podmínka pro vydání zajišťovacích příkazů, tedy že v budoucnu bude žalobkyni pravomocně stanovena daň.
11. Podle ustanovení § 167 odst. 1 daňového řádu, *je-li odůvodněná obava, že daň, u které dosud neuplynul den splatnosti, nebo daň, která nebyla dosud stanovena, bude v době její vymahatelnosti nedobytná, nebo že v této době bude vybrání daně spojeno se značnými obtížemi, může správce daně vydat zajišťovací příkaz.*
12. Jak vyplývá již ze samotné citace § 167 odst. 1 daňového řádu, daňový řád rozlišuje, zda zajišťovací příkaz má být vydán pro zajištění daně již stanovené, u které dosud neuplynul den splatnosti, anebo zda zajišťovaná daň dosud není stanovena. Stanovením daně se podle § 134 odst. 3 písm. a) bod 1. daňového řádu rozumí výsledek vyměřovacího řízení, přičemž podle § 147 odst. 1 daňového řádku správce daně stanoví daň rozhodnutím,

které se označuje jako platební výměr, dodatečný platební výměr nebo hromadný předpisový seznam. V nyní posuzované věci zajišťovací příkazy zajišťují daň, o které byly vydány dodatečné platební výměry, tedy zajištěná daň byla stanovena.

13. Podmínkami pro vydání zajišťovacího příkazu se opakovaně zabývala judikatura správních soudů. V rozsudku ze dne 13. 8. 2020, č. j. 6 Afs 125/2020 – 38, Nejvyšší správní soud dovedl, že byla-li daň stanovena dodatečným platebním výměrem, ačkoliv dosud nenabyl právní moci a může být zrušen v odvolacím řízení, doměřovací řízení skončilo vydáním rozhodnutí o stanovení daně. Je – li zajišťovací příkaz vydán na základě této skutečnosti, jedná se o situaci odlišnou od situace, kdy zajišťovací příkaz je prvním rozhodnutím, jímž správce daně dává najevo, že daňovému subjektu daň stanoví. Pokud zajišťovací příkaz navazuje na platební výměr, daňový subjekt musí obranu proti důvodům pro stanovení daně soustředit do řízení o odvolání proti platebnímu výměru, v případě, že je zajišťovací příkaz prvním rozhodnutím, úvaha správce daně ohledně v budoucnu očekávaného stanovení daně musí být v zajišťovacím příkaze přezkoumatelným způsobem vyjádřena (viz bod 11 citovaného rozsudku).
14. Vzhledem k tomu, že v posuzované věci byla daň stanovena dodatečnými platebními výměry, byť nepravomocně, jedná se o situaci, kdy důvody proti jejímu stanovení jsou předmětem odvolacího řízení a v řízení o zajištění daně nemají žádnou relevanci. Argumenty žalobkyně ohledně spornosti *samotné podstaty závěrů daňové kontroly*, která k vydání dodatečných platebních výměrů vedla, tak nejsou důvodné.
15. Další část žalobní argumentace směřuje proti naplnění druhé podmínky pro vydání zajišťovacího příkazu, tedy existence odůvodněné obavy, že doměřená daň bude v době její vymahatelnosti nedobytná.
16. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že budoucí nedobytnost zajišťované daně žalovaný a správce daně dovedli z následujících skutečností. Žalobkyně sídlí na virtuálním sídle, nemá žádné nemovitosti zapsané ve svém vlastnictví v katastru nemovitostí, nevede žádný účet, jejím jediným majetkem je přeplatek na dani ve výši 880 265, 83 Kč. Po utlumení činnosti v roce 2014 negeneruje zisk, je zadlužená a dříve stanovená splatná daň musela být exekuvována. Žalobkyně tyto skutečnosti v žalobě nijak nerozporovala, pouze poukázala na to, že dosud neměla žádné nedoplatky, vždy plnila povinnosti a že k utlumení činnosti vedly kroky správce daně.
17. Tyto skutečnosti nejsou způsobitelné zpochybnit závěr správce daně a žalovaného o tom, že bude nedobytná. Uvedené skutečnosti totiž tvoří ucelený a logický okruh svědčící o nedobré ekonomické situaci žalobkyně. Nemá-li žalobkyně žádný nemovitý majetek, nevede-li účty a utlumila svou činnost, v důsledku čehož negeneruje zisk, pak jsou tyto skutečnosti podle názoru krajského soudu jednoznačným signálem, že ekonomická situace žalobkyně není dobrá a uvedené nelze podle názoru krajského soudu nezohlednit pouze s poukazem na to, že dosud žalobkyně své povinnosti vůči správci daně plnila. Nadto tvrzení žalobkyně ani není pravdivé, když daňová povinnost žalobkyně již v minulosti musela být vymáhána, a to exekučním příkazem ze dne 11. 7. 2018.

18. Krajský soud neshledal ani jednu z žalobních námitek důvodnou, a proto v souladu s ustanovením § 78 odst. 1 s. ř. s. žalobu zamítl.
19. V řízení byl plně procesně úspěšný žalovaný, kterému v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. vzniklo právo na náhradu nákladů řízení; procesně neúspěšné žalobkyni právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo. Vzhledem k tomu, že podle obsahu spisu žalovanému žádné náklady řízení nevznikly, soud rozhodl tak, že žádnému z účastníků náhradu nákladů řízení nepřiznal (výrok II.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 3. března 2021

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu